

Rozważania: czwartek 4 tygodnia wielkanocnego

Rozważanie na czwartek 4 tygodnia wielkanocnego.
Proponowane tematy to:
wspominać Boże miłosierdzie;
korzystać z oczyszczających źródeł; miłosierdzie okazywane poprzez służbę.

21-04-2021

- Wspominać Boże miłosierdzie;
- Korzystać z oczyszczających źródeł;

- Miłosierdzie okazywane
poprzez służbę.

.....

PO NAUCZANIU EWANGELII na Cyprze podczas swojej pierwszej podróży apostołskiej, święci Paweł i Barnaba skierowali się ku Azji Mniejszej, aby dalej głosić słowo Boże. Dotarli do Antiochii Pizydyjskiej i w szabat udali się do synagogi. Przewodniczący zaprosił ich, aby poprowadzili komentarz Prawa i Proroków. Wówczas Paweł zabrał głos i rozpoczął swoje nauczanie krótkim streszczeniem historii ludu wybranego (por. Dz 13, 16-22). Mówił o tym, w jaki sposób Pan wyprowadził «mocnym ramieniem» Izraelitów z niewoli, w jaki sposób pielgrzymowali po pustyni, aż do wejścia do Ziemi Obiecanej, a także w jaki sposób, kiedy Izrael już tam się osiedlił,

otrzymał sędziów i królów, którzy ich prowadzili i chronili.

Święty Paweł sprawił, że słuchacze zdali sobie sprawę, że historia Izraela jest historią bożego miłosierdzia.

«Uczniowie używają nauczania o charakterze historycznym, opowiadają historię. Jest ona fundamentalna, ponieważ pozwala przypomnieć sobie ważne momenty, znaki Bożej obecności w życiu człowieka. Wrócić do przeszłości, aby zobaczyć w jaki sposób Bóg nas zbawił, prześledzić–sercem i umysłem– poprzez wspomnienie drogę jaką przebyliśmy»^[1]. Jako przedłużenie tego ludu wybranego, zaśpiewamy w psalmie dzisiejszej Mszy: «Na wieki będę słaawił łaski Pana. Twą wierność będę głosił moimi ustami przez wszystkie pokolenia» (Ps 89,2). Pomimo trudności jaką w pewnych chwilach miał lud, aby wierzyć i aby być

wiernym Przymierzu, Pan stale go ochraniał.

Wspominając postać króla Dawida, święty Paweł przypomniał swoim słuchaczom, że Przymierze było skierowane szczególnie ku przyszłości. «Z jego to potomstwa, stosownie do obietnicy, wyprowadził Bóg Izraelowi Zbawiciela Jezusa» (Dz 13,23). Śpiew o miłosierdziu Boga dochodzi do swojej pełni w Jezusie Chrystusie. On, mocą Ducha Świętego, jest Pomazańcem Ojca. W Panu Jezusie cała ludzkość może odnaleźć spełnienie swoich najgłębszych pragnień. Także nasza własna historia wypełnia się w zmartwychwstałym Chrystusie. On przyciąga nas do siebie, aby ukazać nam miłosierdzie swojego Ojca Boga wobec naszej przeszłości, teraźniejszości i przyszłości.

W DZISIEJSZEJ MSZY ŚWIĘTEJ usłyszymy część opisu Ostatniej Wieczerzy. Po umyciu nóg swoim uczniom, Pan przypomina apostołom, że On sam będzie obecny poprzez tych, których pośle (por. J 13, 16.20). To niezwykła tajemnica przenikania się Chrystusa i jego uczniów. Bóg nadal działa w świecie, także w ten sposób. Może wydać się to czymś zbyt wzniosłym, ponad naszymi zdolnościami, ale jest to możliwe dzięki działaniu łaski. Właśnie w tym sensie wymowny jest gest obmycia nóg: to Pan jest tym, który nas oczyszcza, On czyni nas zdolnymi do głoszenia Ewangelii z odnowioną ufnością, poruszeni Jego czułością i miłością.

«Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto przyjmuje tego, którego Ja poślę, Mnie przyjmuje. A kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał» (J 13, 20). Niesiemy Chrystusa! Miłosierdzie Boga nadal

dochodzi do wielu osób poprzez słowa i czyny chrześcijan. To prawda, że w każdym z nas są cechy, które brudzą szkło, przez które przechodzi światło miłosierdzia. Ale właśnie w tej chęci rozpoczynania na nowo, powracania do Bożego przebaczenia, na nowo jest głoszona dobroć Ojca niebieskiego, ponieważ «Kościół jest ludem grzeszników, którzy doświadczają Bożego miłosierdzia i przebaczenia»^[2].

Anioł oczyścił rozpalonym węglem wargi prorokowi Izajaszowi, zanim został on posłany do ludu Izraela (por. Iz 6, 1-9). Także my możemy sobie przypomnieć, że aby móc właściwie głosić przesłanie Ewangelii powinniśmy korzystać ze źródeł, które nas oczyszczają, szczególnie z sakramentu Pojednania. W ten sposób będziemy głosić Boże miłosierdzie, którego wcześniej sami doświadczyliśmy. «Pan Jezus przeżywał ten dramat z uczonymi w

Prawie, którzy nie rozumieli, dlaczego nie pozwolił ukamienować kobiety cudzołożnej, nie rozumieli jak mógł ucztować z celnikami i grzesznikami: nie rozumieli tego. Nie rozumieli miłosierdzia (...). Prośmy Pana, aby sprawił, żebyśmy zrozumieli jakie jest Jego serce, co oznacza miłosierdzie, co chce nam powiedzieć, kiedy mówi: „Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary”^[3].

«WIEDZĄC TO BĘDZIECIE błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować» (J 13,17). Pan Jezus dał swoim apostołom przykład oddania i gorliwej służby. Podtrzymywani Bożą łaską, także oni oddali swoje życie za swoich braci ludzi, głosząc bez wytchnienia, że Jezus żyje. Poprzez bezinteresowną służbę możemy zanieść Boże miłosierdzie wielu ludziom.

Miłosierdzie Boże prowadzi nas także do traktowania innych zgodnie z ich godnością dzieci Bożych. Święty Paweł błaga Filipian: «dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich!» (Flp 2, 2-4). A następnie przypomina, że Pan Jezus «istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi» (Flp 2, 6-7).

Miłość jest tym, co sprawia, że *unizamy się*, aby chętnie służyć innym. Właśnie dlatego, redagując *Preces*^[4] Dzieła, święty Josemaría chciał, aby rozpoczynały się od

wezwania *Serviam!* –będę służył!–
które odzwierciedla pragnienie
oddania, które jest pełne
nadprzyrodzonego entuzjazmu.
«Jeśli pozwolimy, aby Chrystus
królował w naszej duszy, nie
będziemy podporządkowywać sobie
innych, lecz będziemy sługami
wszystkich ludzi. Służba - jakże lubię
to słowo! Służyć mojemu Królowi, a
dla Niego wszystkim tym, którzy
zostali odkupieni Jego krwią.
Gdybyśmy my, chrześcijanie, umieli
służyć! Powierzmy Panu naszą
decyzję, by nauczyć się pełnienia
tego zadania służby, bo tylko służąc,
będziemy mogli poznać i ukochać
Chrystusa, a także ukazywać Go
innym i sprawić, by bardziej Go
kochali»^[5].

W życiu Najświętszej Maryi Panny
widać w jaki sposób działanie Bożego
miłosierdzia przekształca się w
służbę. Zaraz po Zwiastowaniu,
wyrusza w drogę, aby pomóc swojej

kuzynce, świętej Elżbiecie. I w tym momencie oddania, zaczyna śpiewać, przepełniona radością, świadcząc o Bożym działaniu, ponieważ «swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją» (Łk 1, 50).

[1] Franciszek, *Homilia*, 21 kwietnia 2016 r.

[2] Idem, *Audiencja*, 9 sierpnia 2017 r.

[3] Idem, *Homilia*, 6 października 2015 r.

[4] Krótka modlitwa, którą odmawiają codziennie wszyscy członkowie Opus Dei.

[5] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 182.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-czwartek-4-tygodnia-wielkanocnego/> (26-03-2025)